

Republika Hrvatska
Općinski sud u Varaždinu
Varaždin, Trg slobode 9

Poslovni broj: P-444/2026-14

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Varaždinu, po sutkinji toga suda Dubravki Kraljić, u pravnoj stvari tužiteljice Višnje Petrić iz Varaždina, Fabijanska 22, OIB: 49461566873, zastupane po punomoćnici Bojani Marčelan, odvjetnici iz Varaždina, protiv tuženika Marjana Koštomaja iz Slovenije, Celje, Ulica frankolovskih Žrtev 15, OIB: 44686178516, zastupanog punomoćniku Marku Krpanu, odvjetniku iz Zagreba, radi izdavanja brisovnog očitovanja, nakon zaključene glavne javne rasprave 27. kolovoza 2026. u prisutnosti tužiteljice i njezine punomoćnice te zamjenice punomoćnika tuženika, te objave presude 8. listopada 2026.

p r e s u d i o j e

I. Nalaže se tuženiku Marjanu Koštomaju da u roku od 15 dana tužiteljici Višnji Petrić, Varaždin, Fabijanska 22, OIB: 49461566873 izda brisovno očitovanje za brisanje založnog prava upisanog na nekretnini tužiteljice i to na:

2. suvlasnički dio s neodređenim omjerom ETAŽNO VLASNIŠTVO (E2) temeljem zapisnika broj Z-1874/2012/14394 prenesen iz knjige PU iz poduloška 6050 sljedeći upis: dvosoban stan u prizemlju, koji se sastoji od dvije sobe, kuhinje, ostave, hodnika, WC, ukupne površine 50,50 m², stanu pripada i drvarnica, koji se nalazi u zgradi sagrađenoj na čkbr. 17984 Fabijanska ulica sa 1006 m², od čega dvorište sa 674 m², stambena zgrada, Varaždin, Fabijanska ulica 22 sa 234 m² i gospodarska zgrada sa 98 m², sve upisano u z.k. ul. 14394 k.o. Varaždin, koje je založno pravo bilo upisano u knjizi položenih ugovora 11. listopada 2008. pod brojem ZS. 731/2008, a upis je u z.k.ul. 14394 k.o. Varaždin prenijet temeljem zapisnika Z-1874/2012714394, i to do iznosa od 12.000,00 kn / 1.592,67 EUR,

jer će u protivnom navedeno brisovno očitovanje zamijeniti ova presuda.

II. Nalaže se zemljišnoknjižnom odjelu Općinskog suda u Varaždinu da na nekretnini tužiteljice i to na:

2. suvlasnički dio s neodređenim omjerom ETAŽNO VLASNIŠTVO (E2) temeljem zapisnika broj Z-1874/2012/14394 prenesen iz knjige PU iz poduloška 6050 sljedeći upis: dvosoban stan u prizemlju, koji se sastoji od dvije sobe, kuhinje, ostave, hodnika, WC, ukupne površine 50,50 m², stanu pripada i drvarnica, koji se nalazi u zgradi sagrađenoj na čkbr. 17984 Fabijanska ulica sa 1006 m², od čega dvorište sa 674 m², stambena zgrada, Varaždin, Fabijanska ulica 22 sa 234 m² i gospodarska zgrada sa 98 m², sve upisano u z.k. ul. 14394 k.o. Varaždin,

ustpostavi ranije zemljišnoknjižno stanje na način da izvrši uknjižbu brisanja tereta i to:

- založnog prava uknjiženog 11. listopada 2008. pod brojem ZS. 731/2008 i to na iznos koji prelazi 12.000,00 kn / 1.592,67 EUR pa do iznosa od 5.243,65 EUR u kunsjoj protuvrijednosti sa svim sporednim potraživanjima temeljem Ugovora o zajmu od 7. studenoga 2008. solemniziranog kod javne bilježnice Lade Draškić iz Zagreba pod brojem OV-3527/08 dana 7. studenoga 2008., uknjiženog u korist tuženika Marjana Koštomaja, Celje, Ulica Frankolovskih Žrtev 15, Slovenija.

III. Nalaže se tuženiku Marjanu Koštomaju da tužiteljici Višnji Petrić isplati troškove ovog postupka u iznosu od 4.394,75 EUR (četiri tisuće tristo devedeset četiri eura i sedamdeset pet centi) zajedno sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 8. listopada 2026. do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za pet postotnih poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1.1. Tužiteljica je 10. listopada 2016. kod ovoga suda podnijela tužbu u kojoj navodi da je 7. studenoga 2008. kao zajmoprimac potpisala Ugovor o zajmu broj PV/08 s tuženikom kao zajmodavcem koji je solemniziran kod javnog bilježnika Lade Draškić iz Zagreba pod brojem OV-3527/08. Temeljem ovog ugovora, a radi osiguranja povrata zajma, tuženik je na nekretnini tužiteljice i to na dvosobnom stanu u prizemlju, koji se sastoji od dvije sobe, kuhinje, ostave, hodnika, WC, ukupne površine 50,50 m², stanu pripada i drvarnica, koji se nalazi u zgradi u Varaždinu, Fabijanska ulica 22, sve upisano u poduložak 6050 k.o. Varaždin upisao založno pravo dana 10. studenoga 2008. pod brojem ZS-731/2008 na iznos od 5.243,65 EUR u kunsjoj protuvrijednosti sa svim sporednim potraživanjima sukladno ugovoru.

1.2. Presudom zbog ogluhe ovoga suda broj P-2042/10 od 24. rujna 2013. (pravomoćna 15. listopada 2013.) predmetni ugovor o zajmu utvrđen je ništetnim preko iznosa od 12.000,00 kn. Nadalje, tužiteljica navodi da je iznos od 12.000,00 kn tuženiku u cijelosti isplatila, a što proizlazi iz uplatnica koje je priložila uz tužbu (uplatnice od 15. prosinca 2008., 7. siječnja 2009., 5. veljače 2009., 5. ožujka 2009., 16. travnja 2009., 18. svibnja 2009., 16. lipnja 2009., 17. srpnja 2009., 26. listopada 2009., 11. veljače 2010., 8. ožujka 2010. i 10. lipnja 2010., svaka za iznos od 500,00 kn te uplatnice od 5. listopada 2009. za iznos od 300,00 kn, od 18. prosinca 2009. za iznos od 1.700,00 kn te uplatnice od 23. ožujka 2010. i 26. travnja 2010., obje za iznos od 250,00 kn). Na ovaj način tužiteljica je isplatila 16 rata u ukupnom iznosu od 8.500,00 kn. Ostatak potraživanja u iznosu od 6.127,56 kn tužiteljica je isplatila temeljem zadužnice koju je izdala kao instrument osiguranja plaćanja po Ugovoru o zajmu PV/08 u korist društva Usluge Axia d.o.o. na kojoj je njezin potpis ovjeren po javnom bilježniku Ladi Draškić iz Zagreba pod brojem OV-3525/08. Slijedom navedenog tužiteljica je vratila zajam u iznosu od ukupno 14.627,56 kn.

1.3. Budući da je dugovanje po predmetnom ugovoru preplatila u iznosu od 2.627,56 kn, tužiteljica je podneskom od 25. kolovoza 2015. prijavila tražbinu koju ima prema stečajnom dužniku Usluge Axia d.o.o. stečajnom upravitelju Anti Poljaku te predložila da isti povuče predmetnu bjanko zadužnicu broj OV-3525/08 iz redosljeda osnova za plaćanje te je vrati tužiteljici. Tražbina tužiteljice prema stečajnom dužniku iznosila je 1.123,45 kn, dok je ostatak od 1.504,11 kn dospio nakon otvaranja stečajnog postupka. Rješenjem Trgovačkog suda u Zadru broj St-65/15 od 10. studenoga 2015.

u stečajnom postupku utvrđene su tražbine drugog višeg isplatnog reda među kojima i navedena tražbina tužiteljice u iznosu od 1.123,45 kn te je stečajni upravitelj povukao zadužnicu OV-3527/08 iz redoslijeda osnova za plaćanje u siječnju 2016. zbog neosnovanog terećenja računa tužiteljice.

1.4. Tužiteljica navodi da ne može doći do tuženika, a bez njegovog brisovnog očitovanja ne može brisati založno pravo uknjiženo na predmetnoj nekretnini temeljem predmetnog ugovora o zajmu. Zbog toga podnosi ovu tužbu kojom traži da sud naloži tuženiku da joj izda brisovno očitovanje za brisanje založnog prava na njezinoj nekretnini pod brojem ZS-731/2008 na iznos od 5.243,65 EUR u kunsjoj protuvrijednosti sa svim sporednim potraživanjima sukladno ugovoru jer će u protivnom navedeno zamijeniti presuda.

2. Podneskom od 28. prosinca 2016. tužiteljica postavlja supsidijarni tužbeni zahtjev predlažući da se presudom naloži tuženiku da joj izda brisovno očitovanje za brisanje predmetnog založnog prava do iznosa od 12.000,00 kn te da se naloži Zemljišnoknjižnom odjelu ovoga suda uspostava ranijeg zemljišnoknjižnog stanja brisanjem uknjižbe predmetnog založnog prava na iznos koji prelazi 12.000,00 kn do iznosa od 5.243,65 EUR u kunsjoj protuvrijednosti sa svim sporednim potraživanjima temeljem ugovora o zajmu.

3.1. U odgovoru na tužbu tuženik osporava sve navode iz tužbe te se u cijelosti protivi tužbenom zahtjevu. Nesporno je da je tuženik s tužiteljicom sklopio Ugovor o zajmu naveden u tužbi i da je temeljem istog u korist tuženika uknjižena hipoteka na nekretnini u vlasništvu tužiteljice. Međutim, sporna je i netočna tvrdnja tužiteljice da bi ista podmirila cjelokupno dugovanje prema tuženiku temeljem predmetnog ugovora o zajmu zbog čega nema zakonske osnove po kojoj bi joj tuženik bio dužan izdati brisovno očitovanje. Navodi da mu se tužiteljica nikada nije obratila u smislu čl. 15. Ugovora o zajmu s prijedlogom ili zahtjevom za izdavanje brisovnog očitovanja odnosno prigovorom i/ili žalbom u pogledu potraživanja tuženika iz navedenog ugovora o zajmu. Stoga tuženik predlaže odbiti tužbeni zahtjev.

4.1. Tijekom postupka tužiteljica navodi da dopis stečajnog upravitelja Usluge Axia d.o.o. u stečaju od 19. rujna 2017. potvrđuje njezine navode iz tužbe da je dugovanje u cijelosti podmireno budući da stečajni upravitelj priznaje da je povukao zadužnicu tužiteljice iz redoslijeda osnove za plaćanje, što ne bi učinio da je temeljem predmetnog ugovora o zajmu ostalo još neko dugovanje, a potvrđuje i da je priznao tražbinu tužiteljice u stečajnom postupku za obroke koji su joj po toj zadužnici zaplijenjeni nakon otvaranja stečajnog postupka. Ukazuje da se u konkretnom slučaju radi o prijevari na štetu mnogih oštećenika (tužiteljica nije bila jedina prevarena) što se može utvrditi iz stečajnog spisa, a još i više iz kaznenog spisa koji se prema navodima stečajnog upravitelja vodi kod Županijskog suda u Zagrebu te ističe da ni samoj tužiteljici kod podizanja kredita nije objašnjeno zbog čega potpisuje zadužnicu vjerovniku Usluge Axia d.o.o. tako da tu činjenicu može objasniti jedino sam tuženik. Nadalje, tužiteljica ističe da je presudom ovoga suda broj P-2042/2010 od 24. rujna 2013. predmetni ugovor o zajmu utvrđen ništetnim preko 12.000,00 kn iz čega proizlazi osnovanost njezinog tužbenog zahtjeva pod točkom II., pa je sporna preostala jedino činjenica je li tužiteljica vratila zajam u iznosu od 12.000,00 kn u kojem dijelu predmetni ugovor nije utvrđen ništetnim. Smatra da u konkretnom slučaju očito nije sporno koliko je tužiteljica platila, već je li platila dug iz predmetnog ugovora o zajmu. Kod toga ukazuje da veza tuženika s društvom Usluge Axia d.o.o. i svim ostalim društvima koja

potpisuju uplatnice priložene uz tužbu proizlazi iz udruživanja za počinjenje kaznenih djela sklapanja lihvarskih ugovora, između ostaloga i ugovora po zajmu koji je predmet ovog postupka. Tužiteljica navodi da ona nema alate da u ovom parničnom postupku dokaže konkretniju vezu između 131 trgovačkog društva i 13 okrivljenih fizičkih osoba (između kojih je i društvo Usluge Axia d.o.o.), a tuženik je bio direktor jednog ili više tih trgovačkih društava, no smatra da je za ovaj postupak dovoljno dokazati činjenicu da je tužiteljica žrtva kaznenog djela što je potvrdio stečajni upravitelj Usluge Axia d.o.o. u stečaju.

4.2. Tuženik tijekom postupka osporava da se priložene uplatnice u spisu odnose na predmetni dug te ističe da tužiteljica nije dokazala povezanost tuženika i trgovačkog društva Usluge Axia d.o.o., ukazuje da se protiv njega u Republici Hrvatskoj ne vodi bilo kakav kazneni postupak, već se isti vodi u odnosu na 19 osoba koje su bile zaposlenici kreditnih ureda odnosno posrednika, a okolnost da bi tužiteljica eventualno bila oštećena kaznenim djelom stavljenim na teret trećim osobama nije od utjecaja na ovaj spor.

5.1. Nakon provedenog prvostupanjskog postupka ovaj je sud donio presudu broj P-487/16-23 od 4. svibnja 2018. koja je po žalbama stranaka ukinuta rješenjem Županijskog suda u Zagrebu broj GŽ-5556/18-4 od 23. lipnja 2020. te je predmet vraćen ovome sudu na ponovno suđenje.

5.2. U nastavku postupka tužiteljica je na ročištu 30. rujna 2020. povukla glavni tužbeni zahtjev, a ostala u cijelosti kod eventualno postavljenog tužbenog zahtjeva iz podneska od 28. prosinca 2016. (koji je dopunila dodajući u točki I. tužbenog zahtjeva tekst da će u protivnom navedeno brisovno očitovanje zamijeniti presuda), no ovom se povlačenju tužbe na istom ročištu tuženik usprotivio.

5.3. Novom prvostupanjskom presudom broj P-298/20-7 od 16. ožujka 2021. odbijen je tužbeni zahtjev kojim tužiteljica traži da se tuženiku naloži izdavanje brisovnog očitovanja za brisanje založnog prava na njezinoj nekretnini na iznos od 5.243,65 EUR u kunsnoj protuvrijednosti sa svim sporednim potraživanjima sukladno Ugovoru jer će u protivnom navedeno zamijeniti ova presuda (točka I. izreke te presude), naime radilo se o glavnom tužbenom zahtjevu postavljenom u tužbi o kojem je sud meritorno odlučio budući da tuženik, koji se prethodno upustio u raspravljanje o glavnoj stvari, na povlačenje ovog tužbenog zahtjeva nije dao svoj pristanak, a sud je utvrdio da taj zahtjev nije osnovan, dok je ocijenio osnovanim eventualno kumulirani tužbeni zahtjev iz podneska od 28. prosinca 2016. pa je isti u točki II. izreke presude i prihvatio, a u točki III. izreke odlučio da svaka strana snosi svoje troškove ovog postupka.

5.4. Protiv odluke iz točke I. izreke presude broj P-298/20-7 od 16. ožujka 2021. stranke se nisu žalile tako da je ista postala pravomoćna, a po žalbama stranaka uložnim na ostale točke ove prvostupanjske presude Županijski sud u Zagrebu svojom je presudom GŽ-3075/2021-2 od 3. studenoga 2021. preinačio prvostupanjsku presudu od 16. ožujka 2021. u točki II. izreke tako da je odbio eventualno kumulirani tužbeni zahtjev te naložio tužiteljici da tuženiku naknadi troškove ovog postupka.

6.1. Tužiteljica je 3. prosinca 2021. podnijela prijedlog za dopuštenje revizije protiv drugostupanjske odluke navedene u točki 5.4. ovog obrazloženja, a ujedno je 28. veljače 2022. podnijela i prijedlog za ponavljanje postupka pred drugostupanjskim sudom koji je u cijelosti odbio njezin tužbeni zahtjev i tuženiku dosudio parnične troškove. Naime, ovaj prijedlog za ponavljanje postupka tužiteljice podnosi iz razloga što je 9. veljače 2022. saznala za nove činjenice i stekla mogućnost upotrijebiti nove

dokaze na temelju kojih je za nju mogla biti donesena povoljnija odluka u drugostupanjskom postupku koji se vodio kod Županijskog suda u Zagrebu pod brojem GŽ-3075/2021. Radi se o tome da je 9. veljače 2022. tužiteljica zaprimila tužbu tuženika u postupku kod ovoga suda pod brojem P-866/2021 kojom on traži realizaciju predmetnog založnog prava te u tom postupku tvrdi da prema tužiteljici ima tražbinu u iznosu od 8.841,10 kn za što kao dokaz prilaže obračun duga od 4. prosinca 2021. u kojem više ne osporava, već i sam tvrdi da mu je tužiteljica s osnova povrata zajma platila ukupno 10.095,52 kn u koji iznos ubraja uplate u iznosima i po datumima koji se u cijelosti poklapaju s uplatnicama koje je tužiteljica predala u ovaj spis, a za koje je drugostupanjski sud ustvrdio da ne dokazuju da se odnose na ispunjenje predmetne ugovorne obveze. Radi se o uplatama u iznosu od 8.500,00 kn kako ih je tužiteljica navela i u tužbi te o uplati od 21. ožujka 2011. u iznosu od 1.595,52 kn koju tuženik također priznaje u obračunu duga od 14. prosinca 2021., a koja je uplata izvršena upravo po zadužnici koju je tužiteljica izdala kao instrument osiguranja plaćanja po predmetnom ugovoru o zajmu u korist društva Usluge Axia d.o.o., a što je vidljivo iz specifikacije FINE od 11. kolovoza 2015. Tužiteljica navodi da od svih uplata koje su ustegnute putem iste osnove na FINI tuženik u svom obračunu duga priloženom uz tužbu P-866/2021 priznaje samo prvu uplatu od 21. ožujka 2011., što ukazuje, protivno utvrđenju iz drugostupanjske presude, da je zadužnica izdana kao instrument osiguranja plaćanja po predmetnom ugovoru o zajmu te da tuženik manipulira dokazima u različitim postupcima. Stoga tužiteljica navodi da iz toga nedvojbeno proizlazi da je zajam vratila u iznosu od ukupno 14.627,56 kn.

6.2. Na ročištu 26. ožujka 2024. tužiteljica navodi da društvo Usluge Axia d.o.o. nije bilo njezin posrednik, ne zna kako je ono povezano sa spornim zajmom i zašto je svaki puta prilikom plaćanja rate zajma dobila potvrdu uplate od druge pravne osobe, ali naknadno je saznala da se radilo o udruživanju kriminalne organizacije radi davanja lihvarskih zajmova koje je procesuirao i USKOK.

7.1. U odgovoru na prijedlog za ponavljanje postupka tuženik je osporio navode tužiteljice da bi okolnost priznavanja uplate od 21. ožujka 2011. mogla biti od utjecaja na pravilno utvrđenje činjenica u ovom postupku. Naime, navodi da okolnost što je na isti dan kad je uplaćena rata po predmetnom ugovoru tužiteljici bilo ustegnuto s FINE od strane treće osobe (Usluge Axia d.o.o.) ne može dovesti do zaključka da je takva ustega bila sredstvo plaćanja za ugovorni odnos tužiteljice i tuženika. Ukazuje da on nema nikakve veze s društvom Usluge Axia d.o.o. koje je posrednik tužiteljice, a ne tuženika kao i da uplate koje je tužiteljica navodno izvršila ovom društvu tuženik nikada nije zaprimio te ukoliko posrednik tužiteljice nije ispunio svoju obvezu iz njihovog međusobnog odnosa, tužiteljica se u pogledu toga trebala obratiti njemu.

7.2. U podnesku od 9. travnja 2024. tuženik osporava svoju povezanost s kaznenim postupcima na koje se tužiteljica poziva te navodi da se protiv njega u RH ne vodi nikakav kazneni postupak.

8.1. Po izjavljenom prijedlogu za dopuštenje revizije Vrhovni sud RH svojom je odlukom broj Revd-756/2022-3 od 16. studenoga 2022. tužiteljici dopustio reviziju protiv presude Županijskog suda u Zagrebu broj GŽ-3075/2021-2 od 3. studenoga 2021. radi jednog od pravnih pitanja koje je tužiteljica postavila u prijedlogu (dok je djelomično prijedlog tužiteljice za dopuštenje revizije odbacio dopunskim rješenjem broj Revd-756/2022-6 od 14. ožujka 2023.), a budući da je tužiteljica dopuštenu reviziju i uložila (4. travnja 2023.), Vrhovni sud RH svojim je rješenjem broj Rev-868/2024-4

od 14. svibnja 2025. prekinuo postupak po reviziji tužiteljice do završetka postupka u povodu prijedloga tužiteljice za ponavljanje postupka.

8.2. Nakon provedenog postupka po podnesenom prijedlogu za ponavljanje postupka Županijski sud u Zagrebu svojim je rješenjem broj GŽ-2924/2024-5 od 30. rujna 2025. dopustio ponavljanje postupka u predmetu ovoga suda pod brojem P-298/2020, ukinuo svoju presudu broj GŽ-3075/2021-2 od 3. studenoga 2021. te ukinuo presudu ovoga suda broj P-298/2020-7 od 16. ožujka 2021. u točkama II. i III. izreke te je u tom dijelu predmet vraćen prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje. Naime, taj sud navodi da je svojom presudom od 3. studenoga 2021. iznio shvaćanje da tužiteljica nije dokazala ispunjenje ugovorne obveze povrata zajma u iznosu od 12.000,00 kn prema Ugovoru o zajmu od 7. studenoga 2008. jer iz sadržaja uplatnica u iznosu od 8.500,00 kn ne proizlazi da bi se one odnosile na ispunjenje upravo te ugovorne obveze, dakle da su izvršene u korist tuženika te da iz sadržaja zadužnice od 7. studenoga 2008. ne proizlazi da je ista izdana kao instrument osiguranja plaćanja po predmetnom ugovoru jer je izdana u korist društva Usluge Axia d.o.o. koje nije ugovorna strana niti posrednik iz predmetnog ugovora o zajmu. Međutim, ovaj sud također navodi da tužiteljica osnovano ukazuje da obračun duga od 14. prosinca 2021. koji prilaže uz prijedlog za ponavljanje postupka predstavlja novi dokaz temeljem kojeg je za nju mogla biti donesena povoljnija drugostupanjska odluka jer bi isti mogao ukazivati na to da je tužiteljica ispunila (u cijelosti ili djelomično) svoju ugovornu obvezu što bi posljedično moglo dovesti do brisanja založnog prava na nekretnini tužiteljice. Stoga, ukidajući svoju drugostupanjsku presudu kao i prvostupanjsku presudu u točkama II. i III. izreke, drugostupanjski sud navodi kako je u ponovnom postupku potrebno raspraviti upravo navedenu činjenicu je li tužiteljica ispunila tražbinu u iznosu od 12.000,00 kn koja proizlazi iz predmetnog ugovora o zajmu odnosno ugovornu obvezu povrata predmetnog zajma što bi posljedično dovelo do mogućnosti da od tuženika potražuje izdavanje brisovnog očitovanja za založno pravo upisano na njezinoj nekretnini.

8.3. S obzirom na dopušteno ponavljanje postupka od strane drugostupanjskog suda koji je ukinuo svoju presudu protiv koje je podnesena revizija tužiteljice, Vrhovni sud Republike Hrvatske svojim je rješenjem broj Rev-1122/2025-3 od 20. svibnja 2026. odbacio reviziju tužiteljice budući da više ne egzistira presuda drugog stupnja protiv koje je revizija podnesena.

9. U ponovljenom postupku tužiteljica je uskladila svoj tužbeni zahtjev podneskom od 16. lipnja 2026. i na ročištu 27. kolovoza 2026. s novim zemljišnoknjižnim oznakama nekretnine tužiteljice tako da isti glasi kao u izreci ove presude. U tom podnesku tužiteljica ostaje kod svih navoda i dokaznih prijedloga iznijetih tijekom postupka te predaje i nove dokaze na okolnost povezanosti predmetnog Ugovora o zajmu s kaznenim djelom lihvarskog ugovora iz čl. 233. st. 1. i st. 2. KZ. Naime, navodi da ju je dopisom broj K-US-139/12 od 20. siječnja 2014. USKOK obavijestio da je protiv 19 fizičkih osoba podignuta optužnica zbog počinjenja kaznenog djela na njezinu štetu, dakle da ju je USKOK smatrao oštećenikom u tom kaznenom postupku. Navodi da ona nije zaprimila nikakve druge informacije u vezi navedenog kaznenog postupka, poziv za saslušanje niti su joj dostavljene sudske odluke, već je iz medija saznala da je postupak pravomoćno okončan i na internetu pronašla presudu Županijskog suda u Zagrebu broj K-US-16/16 od 29. travnja 2016. u kojoj se spominje kao oštećenik (na stranici 19). Tužiteljica ističe da nema službene informacije o tom kaznenom postupku koji se kod Županijskog suda u Zagrebu vodi protiv 131 trgovačkog društva i 13 fizičkih osoba, o kojima iskazuje stečajni upravitelj

društva Usluge Axia d.o.o. u stečaju Ante Poljak, a u kojem je tuženik jedan od okrivljenika. Činjenicu je li tuženik osuđen u tom kaznenom postupku tužiteljica niti ne smatra presudnom za ovaj spor, no smatra da činjenica poslovne suradnje tuženika kod lihvarskog kreditiranja tužiteljice s osobom koja je u ovom kaznenom predmetu osuđena (Enis Almašta s kojim je tužiteljica razgovarala u kreditnom uredu u Zagrebu) jasno ukazuje na povredu načela savjesnosti i poštenja tuženika i zlouporabu prava na štetu tužiteljice prilikom sklapanja spornog ugovora i izvršavanja obveza iz istog. Tužiteljica ukazuje i da je u dopisu USKOK-a od 17. ožujka 2023. navedeno da je u kaznenom predmetu utvrđeno postojanje sumnje da su se u počinjenju inkriminiranih kaznenih djela koristili identiteti različitih osoba pa se tako Marjan Koštomaj pojavljuje kao davatelj većeg broja inkriminiranih zajmova, a iako protiv njega nije podignuta optužnica, istom je inkriminiran događaj kojim je tuženica oštećena. Tužiteljica nadalje dostavlja izvješće stečajnog upravitelja društva Usluge Axia d.o.o. od 10. studenoga 2015. u kojem se navodi da je ovo društvo bilo povezano s više drugih društava istih vlasnika koji su vršili usluge kreditiranja građana. Tako je utvrđeno da su građani potpisivali ugovore o kreditu i dobivali sredstva kod jednog društva da bi se njihove nepodmirene obveze naknadno prenosile na društvo Usluge Axia d.o.o. bez da su oni bili s tim upoznati, a utvrđeno je i da su korisnici kredita za iznos od 20.000,00 kn potpisivali bjanko zadužnice na znatno veće iznose i to do 500.00,00 kn, a da pri tome, kako tvrde, nisu znali da će se zadužnice ispuniti na taj iznos. Tužiteljica i nadalje ustraje kod navoda da je u postupku broj P-116/2023 tuženik priznao uplate u iznosu od 10.095,52 kn po uplatnicama i ustegama putem zadužnice na koju se dokumentaciju tužiteljica poziva u ovom postupku. Kako je Ugovor o zajmu proglašen ništetnim iznad 12.000,00 kn, a tužiteljica je isplatila iznos od 14.627,56 kn, predlaže da sud usvoji njezin tužbeni zahtjev.

10. U podnesku od 3. kolovoza 2026. tuženik ostaje kod svih svojih navoda, prijedloga i dokaza iz ranijeg tijeka postupka. Oспорava svoju povezanost s kaznenim postupcima na koje se tužiteljica poziva navodeći da se protiv njega u RH ne vodi nikakav kazneni postupak, a optužnica USKOK-a na koju se poziva tužiteljica ne odnosi se na njega, već isključivo na 19 osoba koje su bile zaposlenici kreditnih ureda odnosno posrednika. Stoga okolnost da je tužiteljica eventualno bila oštećena kaznenim djelom trećih osoba različitih od tuženika nije od utjecaja na ovaj spor te tuženik ne može trpjeti štetne posljedice postupanja trećih osoba (kod čega ukazuje i na čl. 284. st. 4. Zakona o obveznim odnosima), tim više što je on u cijelosti ispunio svoje obveze po predmetnom ugovoru o zajmu. Osim toga, navodi da je predmetna kaznena presuda donesena temeljem priznanja pojedinih okrivljenika kao praktično rješenje radi izbjegavanja troškova i postupka pa s obzirom na to ne mora odgovarati stvarnom činjeničnom stanju te nije utemeljena na provedenom dokaznom postupku, niti je tuženik bio okrivljenik u tom postupku da bi mogao osporavati činjenični i pravni opis kaznenog djela. Navodi da je on postupao u dobroj vjeri, nije sudjelovao u bilo kakvim pregovorima ili pravnim poslovima s tužiteljicom ikada ranije, a ako tužiteljica smatra suprotno, isto mora dokazati (što nije učinila), a ukoliko smatra da *njegovi* posrednici nisu bili u dobroj vjeri, tada je tužiteljica ovlaštena usmjeriti svoj tužbeni zahtjev prema njima. U odnosu na ove svoje tvrdnje poziva se na presude drugostupanskih sudova. Što se tiče tvrdnje tužiteljice o navodnoj povezanosti društva Usluge Axia d.o.o. i tuženika, tuženik navodi da isti nema nikakve veze s tim društvom koje je posrednik upravo tužiteljice, a ne tuženika. Uplate koje je navodno izvršila tužiteljica ovom društvu, tuženik nikada nije zaprimio. Ukoliko posrednik tužiteljice nije

ispunio svoju obvezu iz njihovog međusobnog odnosa, tužiteljica se njemu trebala obratiti u pogledu navodnih uplata.

11. U ponovljenom dokaznom postupku sud je izvršio uvid u svu dokumentaciju u spisu (i to kako dokumentaciju dostavljenu u ranijem tijeku postupka do podnošenja prijedloga za ponavljanje postupka, tako i svu naknadno dostavljenu dokumentaciju sukladno čl. 427. st. 3. ZPP prema kojem se na novoj glavnoj raspravi mogu iznositi nove činjenice i predlagati novi dokazi), kao i u presliku spisa Općinskog suda u Koprivnici broj P-116/2023, proveo je saslušanje tužiteljice (koja je najprije bila saslušana na ročištu dana 4. travnja 2018., a zbog promjene sastava suda ponovno je saslušana na ročištu 27. kolovoza 2026.), dok se svojeg saslušanja tuženik odrekao na ročištu 4. travnja 2018. i na ročištu 27. kolovoza 2026.

12. Temeljem čl. 8. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23 i 146/25; dalje: ZPP) nakon savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno i svih dokaza zajedno, kao i na temelju rezultata cjelokupnog provedenog dokaznog postupka, sud je odlučio kao u izreci presude.

13. Predmet spora je zahtjev tužiteljice (postavljen podneskom od 28. prosinca 2016., a preciziran u pogledu zemljišnoknjižnih oznaka nekretnine podneskom od 16. lipnja 2026. te na ročištu 27. kolovoza 2026.) za izdavanje tuženikovog brisovnog očitovanja radi brisanja založnog prava upisanog na nekretnini tužiteljice (dvosobni stan u zgradi u Varaždinu, Fabijanska ulica 22) temeljem Ugovora o zajmu sklopljenog s tuženikom 7. studenoga 2008. i to do iznosa od 12.000,00 kn (1.592,67 EUR) odnosno radi uspostave ranijeg zemljišnoknjižnog stanja brisanjem uknjiženog založnog prava na istoj nekretnini i temeljem istog ugovora o zajmu za iznos koji prelazi 12.000,00 kn (1.592,67 EUR), a do iznosa od 5.243,65 EUR u kunsnoj protuvrijednosti sa svim sporednim potraživanjima po ugovoru, a koji zahtjev tužiteljica temelji na činjenici da je predmetni ugovor o zajmu pravomoćnom sudskom presudom utvrđen ništetnim za iznos preko 12.000,00 kn, dok je u preostalom dijelu svoju ugovornu obvezu na povrat zajma u cijelosti izvršila.

14. Odredbom čl. 499. st. 1. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj 35/05, 41/08; dalje: ZOO) propisano je da se ugovorom o zajmu obvezuje zajmodavac predati zajmoprimcu određeni iznos novca, a zajmoprimac se obvezuje vratiti mu poslije stanovitog vremena isti iznos novca. Nadalje, odredbom čl. 346. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima (Narodne novine broj 91/96, 68/98, 137/99, 22/00, 73/00, 129/00, 114/01, 79/06, 141/06, 146/08, 38/09, 153/09, 143/12, 152/14, 81/15 i 94/17; dalje: ZV) propisano je da založno pravo prestaje kad prestane cijela njime osigurana tražbina i sve sporedne tražbine kamata i troškova ako nije što drugo zakonom određeno. Sukladno čl. 347. st. 1. ZV da bi založno pravo na nekretnini prestalo, nije dovoljno da je prestala tražbina koju je osiguravala, već hipoteka prestaje brisanjem iz zemljišne knjige.

15. Nije sporno sklapanje ugovora o zajmu broj PV/08 od 7. studenoga 2008. između stranaka i to tužiteljice kao zajmoprimca i tuženika kao zajmodavca te činjenica da je temeljem tog ugovora u korist tuženika uknjiženo založno pravo na nekretnini tužiteljice (dvosobni stan u prizemlju ukupne površine 50,50 m², u zgradi u Varaždinu, Fabijanska ulica 22, ranije upisan u pod.ul. 6050 k.o. Varaždin, koji je upis kasnije

prenesen temeljem zapisnika Z-1874/2012/14394 u z.k. ul. 14394 k.o. Varaždin) radi osiguranja tuženikove tražbine po ugovoru, kao što je to i utvrđeno uvidom u Ugovor o zajmu broj PV/08 i priložene z.k. izvratke za predmetnu nekretninu. Nadalje, iako se tuženik tijekom postupka nije izričito osvrnuo na činjenicu koju tužiteljica navodi u tužbi – da je predmetni ugovor o zajmu djelomično utvrđen ništetnim pravomoćnom sudskom odlukom, ovu činjenicu nije niti osporio, a ista proizlazi iz priložene presude zbog ogluhe ovoga suda broj P-2042/10-19 od 24. rujna 2013. kojom je utvrđeno da je Ugovor o zajmu PV/08 od 7. studenoga 2008. ništetan preko iznosa od 12.000,00 kn.

16. Sporno je je li tužiteljica podmirila cjelokupno dugovanje prema tuženiku te je li joj stoga isti u obvezi izdati brisovno očitovanje.

17.1. Na okolnost otplate zajma i to do iznosa od 12.000,00 kn (u kojem je dijelu Ugovor o zajmu valjan odnosno nije utvrđen ništetnim) tužiteljica je u spis dostavila preslike uplatnica od 15. prosinca 2008., 7. siječnja 2009., 5. veljače 2009., 5. ožujka 2009., 16. travnja 2009., 18. svibnja 2009., 16. lipnja 2009., 17. srpnja 2009., 26. listopada 2009., 11. veljače 2010., 8. ožujka 2010. i 10. lipnja 2010., svaka za iznos od 500,00 kn te uplatnice od 5. listopada 2009. za iznos od 300,00 kn, od 18. prosinca 2009. za iznos od 1.700,00 kn te uplatnice od 23. ožujka 2010. i 26. travnja 2010., obje za iznos od 250,00 kn, iz kojih proizlazi da je ukupno uplaćen iznos od 8.500,00 kn u 16 navrata, no tijekom postupka tuženik osporava da se ove uplatnice odnose na predmetni dug temeljem Ugovora o zajmu PV/08.

17.2. Uvidom u navedene uplatnice utvrđeno je da se na niti jednoj od istih ne nalazi naznaka da ih je primio sam tuženik, već se na njima nalaze pečati više trgovačkih društava (S.A.S. Slavonski Audio-vizualni Sustavi d.o.o. Osijek, Divus promet d.o.o. Velika Gorica, Međunarodne Konzultacije Verte d.o.o. Zagreb te nečitljiv pečat odnosno naznaka primatelja na uplatnicama od 7. siječnja 2009. i 15. prosinca 2008.). U svom iskazu tužiteljica iskazuje da je novce dobila u uredu u Zagrebu, iako je radi zajma došla u kreditni ured u Varaždinu te je i otplate kredita u gotovini vršila u istom kreditnom uredu u Varaždinu, za što je dobivala uplatnice na kojima je svaki puta bio drugi pečat druge firme te su bili drugi djelatnici u uredu, a kada ih je pitala zašto su svaki puta drugi pečati, odgovorili su da oni ne znaju, da su dobili takvu naredbu te joj nije poznato u kakvom je odnosu bio tuženik s tim firmama. Kod toga valja reći da iz samih uplatnica proizlazi kako na istima stoje naznake uplata rata i to počevši od prve rate s datumom 15. prosinca 2008., dakle već sljedeći mjesec nakon sklapanja Ugovora o zajmu PV/08 kojim se tužiteljica obvezala vratiti zajam u 96 anuiteta, svaki u iznosu od 69,89 EUR i to počevši s prvim anuitetom koji dospijeva 7. prosinca 2008. (čl. 3. Ugovora o zajmu), te se na većem dijelu uplatnica nalazi naznaka da se plaća pojedina od 96 rata, a što upućuje na točnost navoda tužiteljice kako se te rate odnose na otplatu upravo po predmetnom ugovoru o zajmu koji se, kako je rečeno, tužiteljica obvezala vratiti u 96 mjesečnih anuiteta počevši od 7. prosinca 2008., dakle upravo od vremena prve rate po predmetnim uplatnicama, dok ostale uplatnice prate slijed tih rata. Također, na svakoj od priloženih uplatnica u gornjem desnom kutu stoji naznaka istog konta (61264) što također upućuje na zaključak da se radi o istom obveznom odnosu po kojem su vršene uplate, a sve to bez obzira na različite pečate stavljene na pojedinim uplatnicama.

17.3. Valja reći da tijekom ovog postupka tuženik nije iznosio navode o tome koliko je od predmetnog zajma tužiteljica otplatila niti je dao bilo kakav svoj obračun duga, već je isključivo osporavao da bi tužiteljica u cijelosti ispunila svoju obvezu i da bi se uplate koje proizlaze iz priloženih uplatnica (i zadužnice) odnosile na ovdje

predmetni zajam. Međutim, uvidom u spis Općinskog suda u Koprivnici broj P-116/2023 (ranije spis Općinskog suda u Varaždinu broj P-866/2021) utvrđeno je da je u istom tuženik Marjan Koštomaj u svojstvu tužitelja podnio tužbu protiv Višnje Petrić kao tuženice radi namirenja potraživanja iz založene stvari i to upravo temeljem ovdje predmetnog Ugovora o zajmu broj PV/08 od 7. studenoga 2008. kojom traži da se tuženici Višnji Petrić naloži da trpi namirenje njegove tražbine u iznosu od 8.841,10 kn sa zakonskom zateznom kamatom i to prodajom založene nekretnine (ovdje predmetnog dvosobnog stana u Fabijanskoj ulici 22, Varaždin). U tužbi navodi da je tuženica ukupno uplatila iznose navedene u obračunu duga koji je u prilogu tužbe, no da nije u cijelosti ispunila svoju obvezu. Uz tužbu je tako priložen obračun od 14. prosinca 2021. u kojem tuženik navodi uplate tuženice u iznosu od po 500,00 kn na dane 15. prosinca 2008., 7. siječnja 2009., 5. veljače 2009., 5. ožujka 2009., 16. travnja 2009., 18. svibnja 2009., 16. lipnja 2009., 17. srpnja 2009., 26. listopada 2009., 11. veljače 2010., 8. ožujka 2010. i 10. lipnja 2010., zatim uplatu od 300,00 kn od 5. listopada 2009., uplatu od 1.700,00 kn od 18. prosinca 2009. i uplate od po 250,00 kn od 23. ožujka 2010. i 26. travnja 2010., dakle radi se upravo o onim datumima i iznosima koji proizlaze iz uplatnica priloženih uz tužbu u ovom predmetu, što ukazuje na točnost navoda tužiteljice da se radi upravo o tim uplatama koje su evidentirane uplatnicama. Naime, bilo bi sasvim nevjerojatno i životno nelogično da bi tužiteljica određene iznose plaćala s jedne strane tuženiku radi otplate predmetnog zajma, a s druge strane na potpuno iste dane i u potpuno istim iznosima plaćala "rate" (kako je to naznačeno na uplatnicama) različitim pravnim osobama, a koje rate vremenski i sadržajno (početak otplate, visina i broj ukupnih rata) odgovaraju predmetnom ugovoru o zajmu.

17.4. Sve ovdje utvrđene činjenice po stavu ovoga suda bez ikakve dvojbe ukazuju na to da je uplatama koje dokazuje uplatnicama tužiteljica izvršavala svoju obvezu po predmetnom ugovoru o zajmu te da se uplate u ukupnom iznosu od 8.500,00 kn odnose na otplatu predmetnog zajma po Ugovoru o zajmu broj PV/08.

18. U odnosu na zadužnicu na kojoj je potpis tuženice ovjeren kod javnog bilježnika Lade Draškić pod brojem OV-3525/08 od 7. studenoga 2008. valja najprije reći da sud ne smatra vjerodostojnim dio iskaza tužiteljice s ročišta 27. kolovoza 2026. da ona nije potpisala ovu zadužnicu, a to upravo iz razloga što je na ovoj zadužnici potvrda javnog bilježnika da je Višnja Petrić, Varaždin, Fabijanska 22, čiju je istovjetnost javni bilježnik utvrdio uvidom u točno naznačenu osobnu iskaznicu, u nazočnosti javnog bilježnika priznala potpis na pismenu kao svoj te da se radi o istinitom potpisu na ispravi. Stoga ovaj dio iskaza sud smatra usmjerenim na postizanje povoljnijeg ishoda ovog postupka za tužiteljicu tim više što je kontradiktoran navodima same tužbe u kojoj se navodi da je tužiteljica ovu zadužnicu izdala kao instrument osiguranja plaćanja po predmetnom ugovoru o zajmu. Stoga sud utvrđuje da je upravo tužiteljica potpisala predmetnu bjanko zadužnicu.

19. Radi utvrđenja sporne činjenice je li prisilnom naplatom temeljem ove zadužnice podmiren dug po predmetnom Ugovoru o zajmu PV/08 sud je temeljem dokumentacije u spisu utvrdio sljedeće:

- Ugovorom o zajmu broj PV/08 tužiteljica se kao korisnik zajma obvezala radi osiguranja vraćanja zajma sa svim dodacima iz Ugovora uručiti zajmodavcu bjanko zadužnicu (čl. 6. st. 3. Ugovora)

- niti iz jedne isprave odnosno dokumentacije u spisu neposredno ne proizlazi je li trgovačko društvo Usluge Axia d.o.o. i u kakvoj vezi s tužiteljicom ili tuženikom po predmetnom zajmu,

- iz iskaza stečajnog upravitelja trgovačkog društva Usluge Axia d.o.o. u stečaju Ante Poljaka (zamolbeno saslušanog pred Općinskim sudom u Zadru 1. lipnja 2017.) proizlazi da je predmetna zadužnica bila podignuta u svrhu vraćanja kredita o čemu postoji dokaz u stečajnom spisu te je ovu zadužnicu imenovani povukao iz naplate iz razloga što je tužiteljica u parničnom postupku ishodovala presudu zbog ogluhe kojom je uspjela dokazati da se radilo o lihvarskom kreditu, o čemu se i vodi kazneni postupak pred Županijskim sudom u Zagrebu protiv 13 vlasnika i 131 trgovačkog društva među kojima je i Usluge Axia d.o.o., pri čemu isti navodi i kako je jedan od okrivljenih bio tuženik Marjan Koštomaj

- u dopisu od 19. rujna 2017. stečajni upravitelj Ante Poljak, na traženje da se dostavi dokaz koji postoji u stečajnom spisu, a na koji se pozvao u svom iskazu, naveo je da je tužiteljica u svojstvu stečajnog vjerovnika podnijela prijavu tražbine za iznos od 1.123,45 kn koja joj je u cijelosti priznata temeljem vjerodostojne dokumentacije dostavljene uz prijavu tražbine (Ugovor o zajmu PV/08, obavijest FINE o stanju duga, bjanko zadužnica od 7. studenoga 2008. koja glasi na Usluge Axia d.o.o. i potvrde o izvršenim uplatama po ugovoru o zajmu) te u dopisu od 17. listopada 2017. stečajni upravitelj navodi da mu nije poznato, prema dostupnoj dokumentaciji, da bi Višnja Petrić bila u kakvom drugom obveznom odnosu sa Usluge Axia d.o.o. osim predmetne zadužnice

- iz dopisa od 25. kolovoza 2015. kojim tužiteljica stečajnom upravitelju prijavljuje tražbinu proizlazi da temeljem istih činjenica koje je navela u tužbi u ovom predmetu tužiteljica navodi da je po Ugovoru o zajmu PV/08 isplatila ukupno 16 rata odnosno 8.500,00 kn, dok je po zadužnici OV-3525/08 naplaćeno još 6.127,56 kn u korist društva Usluge Axia d.o.o. od kojih se iznos od 1.504,11 kn još uvijek nalazi na posebnom računu budući da je račun Usluge Axia d.o.o. zatvoren zbog pokretanja stečajnog postupka, pa kako je zbog navedenog tužiteljica preplatila iznos od 2.627,56 kn, traži da stečajni upravitelj povuče bjanko zadužnicu iz redoslijeda osnova za plaćanje, a ujedno podnosi prijavu svoje dospjele novčane tražbine prema stečajnom dužniku u iznosu od 1.123,45 kn (dok je ostatak od 1.504,11 kn dospio nakon otvaranja stečajnog postupka), a iz rješenja Trgovačkog suda u Zadru broj St-65/15-75 od 10. studenoga 2015. proizlazi da je kao tražbina drugog višeg isplatnog reda utvrđena tražbina tužiteljice u iznosu od 1.123,45 kn

- iz izvješća stečajnog upravitelja Ante Poljaka od 10. studenoga 2015. o tijeku stečajnog postupka i stanju stečajne mase društva Usluge Axia d.o.o. u stečaju proizlazi kako je stečajni upravitelj tijekom stečajnog postupka utvrdio da je ovo trgovačko društvo bilo povezano s više trgovačkih društava istih vlasnika (navodi podatak o još 112 sličnih društava kao i da nije uspio doći u kontakt s vlasnikom društva) koji su vršili usluge kreditiranja građana te su građani potpisivali ugovore o kreditu i dobivali sredstva od jednog društva da bi se njihove nepodmirene obveze naknadno prenosile na društvo Usluge Axia d.o.o. bez da su oni bili s time upoznati; također je utvrdio kako su korisnici kredita za iznos od 20.000,00 kn potpisivali bjanko zadužnice na znatno veće iznose i to do 500.000,00 kn, a da pri tome, kako tvrde, nisu znali da će se zadužnice ispuniti na taj iznos; utvrdio je i da društvo nije vodilo knjigovodstvenu evidenciju što se čini nevjerojatnim s obzirom na obujam i složenost poslovanja

- iz obračuna tražbine od 14. prosinca 2021. priloženog uz tužbu Marjana Koštomaja u predmetu Općinskog suda u Koprivnici broj P-116/2023 proizlazi da, osim

ranije navedenih 16 uplata koje se u iznosima i datumima poklapaju s uplatama za koje su uplatnice dostavljene uz tužbu u ovom predmetu, tuženik Marjan Koštomaj (tamo tužitelj) priznaje i uplatu od 21. ožujka 2011. u iznosu od 1.595,52 kn, a iz dopisa FINE od 11. kolovoza 2015. sa specifikacijom naplaćenih novčanih sredstava po zadužnici OV-3525/08 dostavljenog uz odgovor na tužbu u predmetu Općinskog suda u Koprivnici broj P-116/2023 proizlazi da je po toj zadužnici izvršena naplata u ukupnom iznosu od 4.623,45 kn u korist ovrhovoditelja Usluge Axia d.o.o. do dana 11. svibnja 2015., u koji je iznos uključena i naplata iznosa od 1.595,52 kn od 21. ožujka 2011., kao i da je po istoj osnovi od 11. svibnja 2015. do 10. kolovoza 2015. izvršena dodatna zapljena novčanih sredstava u iznosu od 1.504,11 kn iz razloga gašenja računa ovrhovoditelja zbog pokretanja stečajnog postupka pa za zaplijenjeni iznos prijenos nije izvršen jer je zatražena dostava novog poslovnog računa

- iz dopisa USKOK-a broj KO-US-338/2020 od 17. ožujka 2023. proizlazi da je u predmetu USKOK-a broj K-US-139/2012 dana 14. siječnja 2014. podignuta optužnica protiv 1. okr. Marka Romaniča i dr. zbog kaznenih djela iz čl. 333. st. 1. KZ/97 i lihvarski ugovor iz čl. 233. st. 1. i 2. KZ/97 počinjenih na štetu velikog broja oštećenika, između ostalih i na štetu Višnje Petrić, te se postupak povodom ove optužnice vodi pred Županijskim sudom u Zagrebu pod brojem K-US-55/2014; predmetnom optužnicom nije obuhvaćen Marjan Koštomaj, ali je tijekom postupanja u navedenom predmetu utvrđeno postojanje sumnje da su se u počinjenju inkriminiranih kaznenih dijela koristili identiteti različitih osoba, pa se tako i Marjan Koštomaj pojavljuje kao davatelj većeg broja inkriminiranih zajmova; iako predmetna optužnica nije podignuta protiv Marjana Koštomaja, istom je inkriminiran događaj kojim je tužiteljica oštećena

- iz priloženog ispisa presude Županijskog suda u Zagrebu broj K-US-16/16 od 29. travnja 2016. proizlazi da je istom optuženi Emir Isaković proglašen krivim što se u razdoblju od početka 2007. do 17. svibnja 2012., na području Republike Hrvatske povezao s drugim osobama navedenim u izreci te presude (između ostalih Enis Almašta) u cilju sklapanja što većeg broja ugovora pod lihvarskim uvjetima i tako pribavljanja protupravne imovinske koristi na štetu većeg broja građana Republike Hrvatske u zajedničko djelovanje s podijeljenim ulogama prilikom davanja zajmova zainteresiranim osobama uz ugovaranje nerazmjerne koristi iskorištavanjem njihovih teških životnih i materijalnih prilika pri čemu je ugovaran povrat zajma na način da su u pisanim ugovorima navedeni iznosi zajma koji su bili znatno veći od iznosa stvarno danog zajma te su ugovorene i obračunate kamate na iznos ugovorenih, a ne stvarno isplaćenih iznosa, a i ugovarane su novčane kazne za odstupanja od dogovorene dinamike povrata zajma, uz osiguranje povrata zajma polaganjem bjanko zadužnica, čekova ili zalaganjem ili prijenosom vlasništva nekretnina ili vozila veće vrijednosti od stvarno danih zajmova, u koju su svrhu radi prikrivanja stvarne naravi pravnog posla koristili veliki broj u izreci presude navedenih trgovačkih društava (između ostalih, Divus promet d.o.o., Međunarodne konzultacije Verte d.o.o. i S.A.S. Slavonski audiovizualni sustavi d.o.o. čiji su pečati stavljeni na uplatnicama priloženim uz tužbu, kao i Usluge Axia d.o.o.) i poslovnice označene kao "kreditni uredi", pri čemu se u izreci presude navodi i na koji je način pojedini od okrivljenih sudjelovao u počinjenju tog kaznenog djela, a kao jedan od niza oštećenika navodi se i Višnja Petrić (na stranici 19 presude), dakle optuženi je proglašen krivim za počinjenje kaznenog djela protiv javnog reda – zločinačkim udruženjem – opisano i kažnjivo po čl. 328. st. 1. KZ/11 i počinjenje kaznenog djela u sastavu zločinačkog udruženja opisano u čl. 329. st. 1. toč. 3. u svezi čl. 242. st. 1. i st. 2. i čl. 52. KZ/11.

20.1. Temeljem naprijed navedenog sud utvrđuje da je tužiteljica sukladno obvezi iz ugovora o zajmu potpisala predmetnu bjanko zadužnicu, kod čega ona i sama u svom iskazu navodi da je prilikom potpisivanja dokumentacije kod javnog bilježnika potpisala mnoštvo dokumenata i da je sve odrađeno na brzinu i bez ikakvih objašnjavanja i upozorenja. Kod toga se ukazuje da je prema čl. 183.a Ovršnog zakona ("Narodne novine" broj 57/96, 29/99, 42/00, 173/03, 194/03, 151/04, 88/05, 121/05 i 67/08; koje su odredbe bile na snazi u vrijeme izdavanja predmetne zadužnice) bjanko zadužnica takva isprava na kojoj je javno ovjeren potpis dužnika, kojom on daje suglasnost da se radi naplate tražbine čiji će iznos biti naknadno upisan u ispravi zaplijene svi računi kod banke te da se novčana sredstva s tih računa u skladu s njegovom izjavom sadržanom u toj ispravi izravno s računa isplate vjerovniku koji je određen u ispravi ili koji će naknadno biti u nju upisan te se izdaje u jednom primjerku, a sukladno st. 2. ovu ispravu s naknadno upisanim iznosom tražbine i podacima o vjerovniku banci dostavlja vjerovnik s učincima dostave pravomoćnog sudskog rješenja o ovrsi, a izravnu naplatu putem FINE temeljem zadužnice regulira i kasnije doneseni Ovršni zakon ("Narodne novine" broj 112/12, 25/13, 93/14, 55/16, 73/17, 131/20, 114/22 i 6/24) u čl. 209. Prema tome, u ovom je postupku sud mogao sa sigurnošću utvrditi jedino činjenicu da je tužiteljica osobno potpisala bjanko zadužnicu budući da je tu činjenicu potvrdila sama tužiteljica pred javnim bilježnikom koji je o tome sastavio i potvrdu pod brojem OV-3525/08, dok na temelju dokaza u spisu nije mogao utvrditi tko je i kada upisao preostale podatke u bjanko zadužnici koji se odnose na iznos tražbine i vjerovnika Usluge Axia d.o.o., kao što nije mogao utvrditi, jer o tome ne postoje apsolutno nikakve naznake u spisu, niti da je ovo društvo bilo posrednik tužiteljice prilikom sklapanja predmetnog ugovora o zajmu, o čemu je tvrdnju iznio tuženik pa je isti, sukladno čl. 219. st. 1. ZPP, tu svoju tvrdnju bio dužan i dokazati. Kako to tuženik nije učinio, sud je primjenom čl. 221.a ZPP utvrdio da Usluge Axia d.o.o. nije bio posrednik angažiran od strane tužiteljice, već se radi o paušalno iznesenoj tvrdnji tuženika.

20.2. S druge strane, tužiteljica je svoju tvrdnju o tome da je tuženik na neki način bio povezan s Usluge Axia d.o.o. (iako ne zna pravnu narav njihovog odnosa) u pogledu predmetnog zajma dokazivala dostavljanjem sve naprijed navedene dokumentacije u koju je sud izvršio uvid (navedena u točki 19. obrazloženja). Tako iz obračuna tražbine od 14. prosinca 2021. u spisu P-116/2023, kako je rečeno, proizlazi da tuženik i sam na ime otplate predmetnog zajma priznaje uplatu izvršenu 21. ožujka 2011. u iznosu od 1.595,52 kn, što se, jednako kao i kod ranije navedenih uplatnica, u potpunosti poklapa u pogledu datuma i iznosa koji je tužiteljici putem FINE ustegnut s računa temeljem predmetne zadužnice, pa i ovdje sud utvrđuje da se radi baš o tim iznosima ustegnutim po predmetnoj zadužnici, iz istih razloga kako je to navedeno u pogledu iznosa evidentiranih u uplatnicama jer bi drugačije tumačenje bilo neživотно, nelogično i neuvjerljivo, tim više što tuženik ne daje nikakve dokaze koji bi ukazivali na suprotno. Naime, ni sam tuženik uz obračun duga od 14. prosinca 2021. nije priložio nikakvu drugu dokumentaciju (npr. uplatnice ili bilo kakve druge dokaze) o pojedinim uplatama niti je predložio svoje saslušanje na okolnosti primanja ovih uplata (tko mu je, kada, na koji način izvršio te uplate ako to nije bila sama tužiteljica neposredno, a koje mu okolnosti nisu mogle ostati nepoznate). Tuženik je, međutim, u ovom postupku samo paušalno osporavao svoju povezanost s trgovačkim društvima navedenim na uplatnicama i na zadužnici (i negirao da se izvršene uplate odnose na predmetni zajam) iako se u gore navedenoj kaznenoj presudi upravo ova trgovačka društva spominju kao trgovačka društva koja su sudjelovala u počinjenju kaznenih djela na štetu mnogobrojnih oštećenika, između ostalih i tužiteljice, a iz dopisa USKOK-a

proizlazi i da je identitet tuženika korišten u počinjenju tih kaznenih djela. S druge strane u obračunu tražbine od 14. prosinca 2021. u drugom parničnom postupku tuženik je upravo te uplate priznao. Stoga sud smatra kako bi vjerovnik u obveznom odnosu, koji postupa u skladu s načelom savjesnosti i poštenja kojeg su se sudionici u obveznom odnosu dužni pridržavati sukladno čl. 4. ZOO te u skladu s načelom dužnosti suradnje sukladno čl. 5. ZOO prema kojem su sudionici obveznih odnosa dužni surađivati radi potpunog i urednog ispunjenja obveza i ostvarivanja prava u tim odnosima, bio dužan obrazložiti okolnosti primanja uplata koje se odnose na predmetni zajam, a koje očigledno, kako to proizlazi iz dokaza u spisu, nije primio neposredno od same tužiteljice te razjasniti zašto se i na koji način tijekom kaznenog postupka, iako nije okrivljenik u tom postupku, on dovodi u vezu s trgovačkim društvima i osobama koje se optužuje (i proglašava krivima) za počinjenje kaznenih djela u sastavu zločinačkog udruženja i sklapanja lihvarskih ugovora kao i razjasniti svoje proturječno postupanje u pogledu priznavanja odnosno nepriznavanja uplata tužiteljice u različitim parničnim postupcima. Tuženik to, međutim, nije ni pokušao učiniti, već se njegova aktivnost u ovom postupku svodi na puko osporavanje tvrdnji tužiteljice i prebacivanje tereta dokazivanja relevantnih činjenica samo na nju. Međutim, kako je rečeno, svaka se strana u obveznom odnosu dužna pridržavati načela savjesnosti i poštenja, dužnosti suradnje kao i zabrane zlouporabe prava (čl. 6. ZOO), a svojim opisanim postupanjem tijekom ovog postupka tuženik je grubo prekršio ove svoje dužnosti. Ovo tim više što je u čl. 12. Ugovora o zajmu PV/08 ugovoreno da kao dokaz o visini bilo koje tražbine po ovom ugovoru služe poslovne knjige zajmodavca i ostala dokazna sredstva kojima zajmodavac raspolaže, iz čega valja zaključiti da su ugovorne strane ugovorile da je vjerovnik taj koji će voditi urednu dokumentaciju koja će služiti kao dokaz visine tražbine vjerovnika po ugovoru. Međutim, puki jednostrano sačinjeni obračun tražbine pri čemu tuženik osporava dokaze tužiteljice o izvršenim uplatama, a sa svoje strane ne daje nikakve druge dokaze na kojima temelji taj obračun, nikako se ne može smatrati vjerodostojnom dokumentacijom o visini tražbine. U kontekstu opisanog postupanja tuženika sud ocjenjuje njegove tvrdnje o tome kako on nema veze s trgovačkim društvom Usluge Axia d.o.o., već je isto posrednik tužiteljice te da se uplate po zadužnici ne odnose na predmetni zajam i da ih on nije primio, kao u cijelosti nevjerodostojne.

20.3. Slijedom navedenog sud utvrđuje da je uplata koju tuženik navodi u svojem obračunu od 14. prosinca 2021. u iznosu od 1.595,52 kn od 21. ožujka 2011. izvršena temeljem zadužnice OV-3525/08. U toj situaciji nema osnova da se i preostale ustege s računa tužiteljice izvršene po toj zadužnici ne priznaju kao otplata istog zajma jer niti za to tuženik nije dao nikakve razloge i dokaze, a iz specifikacije FINE o izvršenim ustegama temeljem zadužnice (kao javne isprave u smislu čl. 230. st. 1. ZPP) proizlazi da je tužiteljici po ovoj zadužnici ukupno naplaćen iznos od 4.623,45 kn (u koji je iznos uključen i spomenuti iznos od 1.595,52 kn). Kad se navedeni naplaćeni iznos temeljem zadužnice zbroyi s iznosom od 8.500,00 kn koji je tužiteljica na ime otplate predmetnog zajma dokazala uplatnicama, proizlazi da je tužiteljica otplatila i više od 12.000,00 kn za koji iznos sukladno pravomoćnoj sudskoj odluci (presudi zbog ogluhe broj P-2042/10-19 od 24. rujna 2013.) predmetni ugovor o zajmu nije utvrđen ništetnim. Kod toga valja reći i da s obzirom na ovakvu sudsku odluku kojom je ugovor o zajmu utvrđen ništetnim preko iznosa od 12.000,00 kn bez navođenja ikakvih kamata, ovaj sud smatra da tuženik nema pravo potraživati bilo kakve kamate (kako to obračunava u obračunu tražbine od 14. prosinca 2021.), već isključivo iznos do 12.000,00 kn u kojem dijelu ugovor o zajmu nije utvrđen ništetnim. Zbog navedenog

nisu relevantni navodi tužiteljice kojima u prijedlogu za ponavljanje postupka ukazuje na zastaru potraživanja, niti ih je sud ocjenjivao.

21.1. Kako je, dakle, sud utvrdio da je tužiteljica u cijelosti ispunila svoju obvezu na povrat zajma u dijelu u kojem je ugovor valjan, dakle do iznosa od 12.000,00 kn, ocijenio je osnovanim dio tužbenog zahtjeva kojim tužiteljica traži od tuženika izdavanje brisovnog očitovanja za brisanje založnog prava uknjiženog radi osiguranja te tražbine tuženika po ugovoru o zajmu te odlučio kao u točki I. izreke.

21.2. Što se tiče zahtjeva da se zemljišnoknjižnom odjelu ovoga suda naloži uspostava ranijeg zemljišnoknjižnog stanja na način da se izvrši uknjižba brisanja predmetnog založnog prava u dijelu tražbine koja prelazi iznos od 12.000,00 kn pa do iznosa od 5.243,65 EUR u kunsnoj protuvrijednosti sa svim sporednim potraživanjima sukladno ugovoru o zajmu od 7. studenoga 2008. (za koji je iznos tražbine uknjiženo založno pravo), i taj dio tužbenog zahtjeva sud smatra osnovanim upravo s obzirom na pravomoćnu sudsku odluku kojom je ugovor o zajmu utvrđen ništetnim preko spomenutog iznosa od 12.000,00 kn. Naime, taj je zahtjev posljedica djelomične ništetnosti ugovora sukladno čl. 323. st. 1. ZOO. Kod toga se ističe da, neovisno o tome što tužiteljica u ovaj dio tužbenog zahtjeva nije izričito uključila obvezu tuženika da trpi uspostavu ranijeg zemljišnoknjižnog stanja odnosno brisanje tog dijela založnog prava, ovaj sud smatra kako nalog za uspostavu ranijeg zemljišnoknjižnog stanja po svojoj pravnoj prirodi i smislu u sebi sadrži i zahtjev za trpljenje tog upisa jer se uspostava ranijeg zemljišnoknjižnog stanja ne može provesti bez trpljenja onoga protiv koga se provodi, pa izostanak te formulacije (obveze tuženika na trpljenje uspostave ranijeg zemljišnoknjižnog stanja i s tim povezanih upisa) ne čini tužbeni zahtjev neosnovanim. Pri tome se ukazuje i da je Vrhovni sud RH u svom rješenju Revd-756/2022-3 od 16. studenoga 2022., dopuštajući u tom smislu podnesen prijedlog za dopuštenje revizije, ukazao da je odluka nižestupanjskog suda donesena u ovom postupku (presuda Županijskog suda u Zagrebu broj GŽ- 3075/2021-2 od 3. studenoga 2021.) odstupila u tom pravnom pitanju od prakse revizijskog suda (pravnog shvaćanja iznijetog u odluci broj Revt-195/2016-2 od 13. rujna 2016.). Stoga je odlučeno kao u točki II. izreke.

22.1. Odluka o naknadi troškova postupka temelji se na odredbi čl. 154. st. 1. ZPP pa je tako tuženik tužiteljici dužan naknaditi troškove izazvane vođenjem postupka i to one troškove koji su bili potrebni za vođenje parnice u smislu čl. 155. st. 1. ZPP. Kod toga valja reći da je presudom broj P-298/2020-7 od 16. ožujka 2021. pod točkom I. izreke pravomoćno odbijen tužbeni zahtjev iz tužbe od 10. listopada 2016. (kako je to obrazloženo u točkama 5.3. i 5.4. obrazloženja), dok je ovom presudom u cijelosti prihvaćen eventualno kumulirani tužbeni zahtjev. Međutim, u odnosu na tužbeni zahtjev koji je pravomoćno odbijen tijekom ovog postupka nisu nastali nikakvi posebni troškovi koji ne bi nastali vezani i uz raspravljanje i odlučivanje o eventualno kumuliranom tužbenom zahtjevu s kojim je tužiteljica u cijelosti uspjela, zbog čega joj je tuženik dužan u cijelosti naknaditi troškove postupka.

22.2. Temeljem zahtjeva tužiteljice (iz troškovnika od 27. kolovoza 2026.), a sukladno vrijednosti predmeta spora navedenoj u tužbi te odredbama Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine" broj 138/2023, koja se Tarifa u ovom postupku primjenjuje sukladno tbr. 52. st. 3. iste; dalje: Tarifa) tužiteljici su priznati slijedeći troškovi:

- sastava tužbe u iznosu od 200,00 EUR temeljem tbr. 7. toč. 1. Tarife,

- sastava obrazloženih podnesaka od 2. listopada 2017. i 15. lipnja 2026., svakoga u iznosu od 200,00 EUR sukladno tbr. 8. toč. 1. Tarife,
 - zastupanja na ročištima 7. ožujka 2017., 1. lipnja 2017. (zamolbeno ročište kod Općinskog suda u Zadru), 4. travnja 2018., 30. rujna 2020., 8. veljače 2021., 26. ožujka 2024. i 27. kolovoza 2026., za svako u iznosu od po 200,00 EUR sukladno tbr. 9. toč. 1. Tarife,
 - sastava podneska od 27. listopada 2017. kojim stavlja dodatni dokazni prijedlog (nakon i povodom očitovanja stečajnog upravitelja), ali ne u zatraženom iznosu od 200,00 EUR, već u iznosu od 50,00 EUR sukladno tbr. 8. toč. 4. Tarife,
 - sastava žalbe od 15. svibnja 2018. protiv prve prvostupanjske presude u iznosu od 250,00 EUR sukladno VPS i tbr. 10. toč. 1. Tarife, dok je trošak žalbe od 17. ožujka 2021., umjesto u zatraženom iznosu od 250,00 EUR priznat u iznosu od 100,00 EUR sukladno VPS i tbr. 10. toč. 4. Tarife budući da se radilo o žalbi protiv odluke o troškovima u drugoj prvostupanjskoj presudi, dakle o žalbi protiv rješenja
 - sastava prijedloga za dopuštenje revizije od 3. prosinca 2021., revizije od 3., travnja 2023. i prijedloga za ponavljanje postupka od 28. veljače 2022., svakoga u iznosu od 300,00, EUR sukladno tbr. 10. toč. 5. Tarife
 - zastupanja na ročištu za objavu presude u iznosu od 100,00 EUR sukladno tbr. 9. toč. 3. Tarife,
 - PDV na sve gore navedene priznate odvjetničke troškove (u ukupnom iznosu od 3.150,00 EUR) i to u iznosu od 787,50 EUR.
- 22.3. Nisu priznati troškovi sljedećih podnesaka koje sud ne ocjenjuje potrebnim za vođenje parnice u smislu čl. 155. st. 1. ZPP:
- podneska od 28. prosinca 2016. kojim tužiteljica postavlja supsidijarni tužbeni zahtjev odmah nakon što je podnijela tužbu, pa je isti zahtjev mogla postaviti već u tužbi
 - prigovora protiv sudske pristojbe od 5. lipnja 2018. jer, iako je s ovim prigovorom tužiteljica uspjela, naplata sudske pristojbe spada u radnje suda zbog čega trošak tog prigovora ne može ići na teret suprotne strane
 - žalbe od 27. travnja 2020. budući da tužiteljica s tom žalbom protiv rješenja kojim je odbijen njezin prijedlog za dopunu i ispravak presude nije uspjela, već je ista odbijena
 - podneska od 30. rujna 2020. budući da je navode iz tog podneska (u kojem odustaje od financijskog vještačenja i iznosi dodatne navode) mogla iznijeti na ročištu koje je održano istoga dana prije podnošenja ovog podneska
 - podneska od 18. travnja 2024. kojim se tužiteljica, iako na to nije pozvana od strane suda, očitovala na podnesak tuženika vezano uz njezin prijedlog za ponavljanje postupka, a za što nije bilo potrebe jer i sama iznosi da tuženik u svom podnesku nije iznio ništa novo.

22.4. Tužiteljici su također priznati zatraženi troškovi sudskih pristojbi na tužbu u iznosu od 96,22 EUR, na prvu prvostupanjsku presudu u iznosu od 96,22 EUR, na žalbu (plaćen 14. svibnja 2018.) u iznosu od 132,09 EUR, na reviziju u iznosu od 79,63 EUR i na prijedlog za ponavljanje postupka u iznosu od 53,09 EUR, sve sukladno VPS i Tarifi sudskih pristojbi. Nije priznat zatraženi trošak sudske pristojbe na presudu iz 2026. (kako se to navodi u troškovniku) sukladno napomeni broj 4. uz tbr. 2. Tarife sudskih pristojbi ("Narodne novine" broj 50/2026) jer se radi o odluci donesenoj nakon što je dopušteno ponavljanje postupka na koju se ne plaća sudska pristojba.

22.5. Na taj način tužiteljici su priznati ukupni troškovi postupka u iznosu od 4.394,75 EUR koje joj je dužan naknaditi tuženik, i to sa zatraženom zakonskom

zateznom kamatom koja sukladno čl. 151. st. 3. ZPP teče od dana donošenja ove presude do isplate.

U Varaždinu 8. listopada 2026.

Sutkinja
Dubravka Kraljić

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove odluke nezadovoljna stranka može u roku od 15 dana od dana dostave iste izjaviti žalbu. Žalba se podnosi ovome sudu, a o istoj odlučuje županijski sud.

Dostaviti:

1. Tužiteljica po punomoćnici Bojani Marčelan, odvjetnici iz Varaždina
2. Tuženik po punomoćniku Marku Krpanu, odvjetniku iz Zagreba

Broj zapisa: **9-3088e-5da6b**

Kontrolni broj: **04b24-e4d77-990e2**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Varaždinu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.